

minister tage under alvorlig Overvejelse, om han ikke netop i en Tid, hvor Regeringen staar i et alvorligt Arbejde for at lindre Skatteyderne her i Landet, vil fremsætte et Lovforslag, der udskyder Bygningen af Broen over Lille Bælt et ikke saa lille Aaremaal.

Vagn Bro: I Mod sætning til den sidste ærede Taler føler jeg Trang til at takke den højtærede Minister, fordi han har fremsat dette Lovforslag. Det forekommer mig, at det i alt Fald er saaledes, at der ikke kan herske Tvivl om, at det, da vi nu staar med den Kendsgerning, at Jernbanebroen skal bygges, og naar vi henser til den Udvikling, der utvivlsomt vil komme baade for Motorvognene og i det hele taget paa Færdselens Omraade, vil være ganske urimeligt, om man ikke, hvad der jo for saa vidt ogsaa ved Sagens Behandling i 1923—24 var stærk Tilslutning til, forenede en Færdselsbro med Jernbanebroen. Der til kommer ogsaa det finansielle Hensyn, idet det jo vilde være urimeligt, om der skulde komme en Merudgift paa $3\frac{1}{2}$ Mill. Kr., hvis man ventede med at bygge Færdselsbroen. Og det vilde være saa meget mere urimeligt, som jo ikke blot de 3,5 Mill., men i det hele den 6—7 Mill. Kr.s Merudgift, der vil komme ved Bygningen af Færdselsbroen, ikke skal falde Statskassen til Byrde. Og som de ærede Ordførere har stillet sig til Sagen, er der jo heller ikke Tvivl om, at man i og for sig er enig om, at man maa forbinde Færdselsbroen med Jernbanebroen. Det, der er Uenighed om, er, hvordan Merudgiften skal dækkes. Som mit Partis ærede Ordfører har sagt, vil man imidlertid paa Grundlag af Forslaget kunne forhandle derom. Men ogsaa mig forekommer det, at der er al rimelig Grund til at tage Hensyn til, hvad Motorforeningerne selv i sin Tid tilbød. Selv om det var ud fra andre Forudsætninger end dem, der nu foreligger, nemlig ud fra Forudsætningen om, at den Motorafgift, som allerede den Gang fandtes, skulde være tilstrækkelig, ligger der dog deri en Erkendelse fra Motorejernes Side af, at de i særlig Grad — og det ligger maaske ogsaa deri, at Motorsporten og hele Motorfærdselen er i Forbindelse med Fremtiden — vil komme til at faa Fordel af Broen nu. Derfor synes det mig, at det er rimeligt, jeg vil ikke sige at tage Motorfolkene paa Ordet, men ogsaa ud fra saglige Grunde at henvende sig til den Del af Trafikmidlerne, der i særlig Grad i de kommende Aar vil have Fordel af Foran-

staltningen. Men man kan, som sagt, forhandle om, paa hvilken Maade Dækningen for Merudgiften skal paalægges.

Det, hvorfor jeg egentlig har taget Ordet, er for at vende mig mod de Andtydninger, om jeg saa maa sige, der kom fra det ærede Medlem Hr. Carlsen-Skiødt, og de maaske mere tydeligt udtalte Andtydninger, som det ærede Medlem Hr. Steen kom med, om, at man skulde indvinde Merudgiften ved en Art Paalægning ved Broen, en Slags Broafgift. Jeg ved ikke, hvor langt de ærede Medlemmers Udtalelser vil gaa i Retning af positive Forslag, men det forekommer mig, at man derved ikke vil være i Overensstemmelse med Udviklingen eller med Fremtiden. Det har jo ellers været saaledes, at man har afskaffet alle de forskellige Acciseordninger, der fra gammel Tid fandtes baade her i Nærheden af København og andre Steder, f. Eks. ved Amtsgrænserne, og dette Foretagende er jo et Landsforetagende, som i Virkeligheden hele Landet maa siges at være interesseret i. Her ved det, man kan kalde vort Lands Hovedfærdselsaare, maa det ikke blive saaledes; at man skal standse for at give en større eller mindre Afgift. Det er ikke i Overensstemmelse med Fremskridtet og den Udvikling, der har været paa Færdselens Omraade gennem det sidste Aarhundrede. Statskassen maa ikke bebyrdes med Merudgiften, men muligvis kunde man lade Afgiften til Dækning af Merudgiften strækkes ogsaa ud over den Tid, der er anført i Forslaget. Den maa dog tages saaledes, at naar Broen er færdig eller i alt Fald i de nærmeste Aar derefter er ogsaa det økonomiske Grundlag i Orden, og denne Hovedfærdselsvej maa da staa aaben for den almindelige Trafik uden nogen som helst Art af Afgift ved Broen.

Ole Bjørn Kraft: Det er Lovforslagets Bestemmelser om Midlernes Tilvejebringelse, der kalder mig frem paa denne Talerstol. Tidligere Talere har allerede nævnt de grelle Eksempler, at motorkørende paa Bornholm, paa Samsø og i København kan komme til at bidrage til Bygningen af Lille Bælts Broen. Noget lignende Synspunkter kan gøres gældende for Nordjyllands Vedkommende, og her kommer der et ganske særligt Forhold til, som jeg gerne vil have Lov til at understrege, nemlig dette, at Nordjylland har sit eget Broproblem, Spørgsmaalet om Bygningen af en ny Færdselsbro over Limfjorden. Det kan da ikke være andet end,